

MINDSZENTI LAP

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Megjelenik minden vasárnap reggel.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Tary Endre ügyvéd saját házában.

Hirdetések és nyilttéri közlemények a lap részére jutányos áron vétetnek föl.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Községi képviselő testület.

Ma-holnap egy éve, hogy a képviselő testület mai állása szerint újra alakult. Rettenetes harc előzte meg a választásokat s az egész falu népe talpra állott, bizonyára hogy méltó képviselőt megalkossan. Minden jelölt egy-egy tekintélyes, önálló, értelmes, független polgár, ki a község ügyeit, bajait — van elég — ismeri és bő tapasztalatai, józan felfogása és képességével felismeri és tudja mit kell tenni azért a sokat szenvedett községért. Minél nagyobbak voltak a mondások, annál biztosabb volt a győzelem.

A választások befejeztével a többséget nyert képviselők örömmámorban uszva, gyönyörködtek a boldogságban, mely ez egy szóban összefoglalva: „győztünk.“ Igen a több szavazatot nyert polgárok lettek a képviselő testület tagjai, mint azt a törvény és szabályrendelet előírja, a nép akarata szent, a nép akarata teljesült!

Egyben azonban kételkedünk és ez az, hogy a nép akarata a választáskor adott szavazattöbbségben azt is jelenti, hogy a megválasztott képviselők ne törődjenek a község ügyeivel, hogy a megválasztott képviselők csak akkor menjenek el a közgyűlésre, mikor épen akarnak, avagy mikor épen egyik vagy másik képviselő vagy nem képviselő társaik azt megkívánják, avagy épen ha személyes érdekek döntendők el.

Lapunk fenállása óta figyelemmel kísérni sőt közli a képviselőtestület gyűléseit és

csak nem minden alkalommal vagy már a kezdetnél is de bizonyosan a befejezésnél az a sajnos tapasztalat, hogy képviselő alig van jelen.

A képviselőtestület törvény szerint két részből áll, a virilisek és választottakból. A virilisek adófizetésük alapján jogot nyernek arra, hogy a képviselőtestület tagjai, e joggal azonban akár él, akár nem, seuki szemére nem vetheti, mert az a törvény, mely a legtöbb adót fizetőket a képviselő testület tagjainak megieszi, egyszersmind arra nem kötelezi, hogy e jogával éljen is. Másként áll azonban a megválasztott képviselőnél, mert itt a választó polgár szava az egyuttal kötelességet is ró a megválasztottra, melynek megfelelni erkölcsi kötelessége. És ime, hányszor van a legfontosabb kérdés szönyegre hozva és a közgyűlés alatt a tanácssterem kong az ürességtől!

Ugy madártávlatból nézve, a képviselő testület gyűlése arról győz meg, hogy van 5-6, talán legtöbb 10 képviselő, kik hivataluk magaslatán állanak, figyelemmel kísérik a község beléletét, igyekeznek világosságot deríteni ott, hol sötétség van, szívesen tanácskozik, sőt vitatkozik és szavaz, ha kell meggyőződése szerint. A mi pedig ezen túl van, az a tömeg, az a szavazógép, mely nem tanácskozik, nem vitatkozik, sőt részben talán nem is ért, csak szavaz parancsszóra, kezdeményezés vagy alkotástól meg épen messze áll.

Hiába kérdeznék meg a teherviselő polgár sok beválasztott képviselőjét, hogy

mi van már azzal a községi szabályrendelettel, mit a megye némi pótlások végett már vagy félév előtt — vissza küldött?

Hiába kérdeznék, milyen a felsőbb hatóság által is elrendelt hivatal átadás és átvételekkel, melyek az egy pénztárnok és egy jegyző elbocsajtása folytán felmerültek, ki mi alapon végzi e teendőket?

Hiába kérdeznék: mire ment, mit végzett a község terhére küldött számtiszt az adókönyvek körül, mibe kerül a községnek és meddig tart még?

Hiába kérdeznék még sok egyebet is, melyek a község beléletébe alaposan belevágnak és az adófizető polgár zsebét nagyon közelről érintik, de nagyon kevesen tudnának az aanyi küzdelem árán megválasztott képviselők közül megfelelni. De ha szönyegre hozatik hasonló fogas kérdés — persze nem lehetően a nélkül, hogy valami személyes érdeket ne érintsen — akkor pedig kész szavazni, hogy jól van minden úgy a mint van és mint a ki dolgát jól végezte, többsége tudatában békén nyugszik babérajain.

Vasutügy.

A szentes-hévízvári helyi vasut érdekelt-ség intéző bizottsága szept. 23-án tartotta meg Dr. Csathó Zsigmond alispán elnöklété mellett gyűlését, melyen már a meghívó szerint is fontos tárgyak nyertek részben elintézését, részben pedig az előkészítés iránt tételtett intézkedés.

Az érdekelttség összes tagjai — Szegvárt

T Á R C A.

KÖZELEDBEN.

Viszhangja támadt ifju, szép koromnak
Im újra itt vagyok veled,
Emlékeim a multba visszavonnak,
Igazán boldog én csak itt leszek.

Itt gyült ki lángja szerelmem tüzének,
S sugára szíjjel áradt lelkeimen,
Itt ajkaid hűségét esküvének,
Örök hűségét egykor énnekem.

Mily boldog voltam: édes, birni téged
Es szívem akarata itt valóra vált:
Enyém vagy te! Nekem áll az élet,
S nem féltem üdvömet, — nem a halált!

Most is itt vagyok betegem előtted,
Várván kérdésemre a feleletet, . . .
De te nem szólsz soha semmit sem,
Mit csinálnak hát teremő Istenem?

Viszhangja támad ifju, szép koromnak,
Im újra itt vagyok veled.
Emlékeim a multba visszavonnak,
Igazán boldog én csak itt leszek.

Lavieska József.

A LÉGYOTT.

— A „MINDSZENTI LAP“ eredeti tárcája. —

Írta: Ilonka József.

— Csak tetszetek volna látni kedves kis-asszonyok, mikor rám tekintett, olyan szép volt, oly igen szép, oly gyönyörű, pedig rá sem tekintettem, hanem szemeim földre szegezve néztem. Nem néztem rá, de hangját, azt hallottam és az is olyan volt, olyan édes, olyan kedves . . . És mégsem akartam hallani, mert befogtam mindkét fülem, de még a lábammal is toppantottam, úgy parancsoltam:

— Hallgasson! Csak hogy nem fogadott szót, ellenkezőleg, még szebben kért, kért már rég — rég egy találkát.

Hiába mondtam neki, hogy ez nem illik, hogy otthon is jól érezzük magunkat, és sticlek, Mari köt és ő olvas nekünk az én kedves költőmtől.

De ő nem volt megelégedve, azt mondta, hogy már nagy leány vagyok s nem illik az öregebbel dacolni. S beszélt, egyre beszélt, megfogta kezemet csuklónál, egész foglya lettem — s azt mondta határozottan parancsolva:

— Holnap délután öt órakor a temetőben leszek, maga is eljön drágám. Igen akarom, hogy eljőjön.

Ezzel, mintha ott sem lett volna, fogta kalapját és elment, feleletet nem is várva, még csak alig hogy köszönt.

Sokáig álltam ugyanazon a helyen, mintha megbénult volna bennem minden akaratérő és mikor végre feleszméltem, majdnem sirva a bossúságtól, százszor ismételttem:

— Mégsem megyek, nem, nem megyek!

Milyen éjszakám volt! Málkor, mikor a harisnyám levettem, már kezdtem dörzölni a szemem és mire a paplant felhúztam az államig, már aludtam is és reggel, késő reggel keltett fel a fényes napsugár.

A paplant ma is magamra húztam, gyermekkori imámat is elmondtam sokszor — sokszor, de álom nem jött szememre.

Multkeri tárcának története jutott eszembe, szinte remegtem és aztán eltűnt a kiazott agyból a historia mind.

Valami különös zsebhasztó érzés fogott el; éreztem esdő pillantását, keze érintését kezemen. Lshunytam szemem, hisz oly édes volt, mikor kért, oly „herzig.“ Hanem azért mégsem megyek, már csak azért sem! — Milyen parancsolva mondta: „akarom“! Akar? Szép, de én meg nem akarok és ő holnap várhat, bánom is én, akár harmadnap ötig. Külöben tudom, el sem mehetek, még ha akarnék sem, beteg le-

kivéve — képviselve voltak, ha nemis összes megbizottjai, de legalább is 1—2 bizottsági tag által.

Több kisebb javítási munkálatok elkészítését jelentette be a vasútforgalmi igazgatósága, jelezvén, hogy azokat a 40,000 frt biztosíték terhére készítette el a május havi bevétel kimutatásánál azonban 1015 frt 20 krt egyenesen a forgalmi bevételből vont le a forgalmi igazgatóság, minél fogva mind ezen pályá javítási munkálatok költségei megfizetése iránt az építévállalkozó kerestetett meg. Bemutattott a bizottságnak a szentesi hengermalom és téglagyárnak külön vágány lerakása és bekötése iránti tervezete, mely szerint ezen ipartelepekhez a vásárhelyi ország-ut mentén egy vágány vezettnék be, mely a mindszei ország-ut bezakadásánál két irányban kanyaruló vágánnyal köttetnék a fővonalhoz.

Forgalmi szempontból egy ilyen kitérő építése mindenesetre nagy körültekintést igényel, ha azonban e két vállalat terményei szállítását az érdekeltség ez által a vasutnak biztosíthatja, nem megvetendő az az előny sem, mit ez által a vasut nyerne, az vasuti bizottságnak az az észrevétele volt a terv ellen, hogy a sokszoros ut ágazat mellett nem nehezíti-e meg a bekötés a közutak forgalmát és így inkább szivesen látná a bekötés tervét az uttól távolabbi, különben elvileg a bekötést nem ellenzi.

A május havi nyers bevétel 1015 frt 20 kr. építkezési pótlások levonása után egészben 4507 frt 70 kr. an és ebből az érdekeltséget illető résznek 2045 frtban történt megállapítása a vasuti üzletvezetőség által — fenntartással tudomásul vétetett.

Elnöki jelentés következett ez után a vasut megnyitásától 1894. évi március végéig a vasut jövedelmének fölveteléről és ezzel kapcsolatban a jövedelem mikénti megosztását tartalmazó számvevői tervezetről.

E szerint a vasutnak a jelzett 5 hónap és 10 napi jövedelméből az érdekeltség kapott 15 frt 11 kr. költség levonás után 9383 frt 15 krt, mely jövedelem 3%-os jövedelmi kulcs alapján, olyképp osztatik meg az érdekeltség tagjai között, hogy azon érdekeltek, kik az építési költség hiányából rájuk esett összeget befizették, hozzájárulásuk 3%-a fejében kapnak együttesen 830 frt 70 kr. kamatot, 1441 frt, mint az állami hozzájárulást illető összeg a tartalékalapba helyeztetett; a vármegye illetőségéből időközi

kamat fejében 483 frt 93 kr., tőke törlesztés fejében 4289 frt 41 kr., Szegvár községnek e címeken 34 frt 42 kr. és 365 frt 58 kr. és Mindszent községnek 114 frt 70 kr. és 1218 frt 68 kr. vagyis összesen kamatba 620 frt 40 kr. és tőketörlesztésbe 6282 frt 91 kr. rendeltetett fordíttatni.

Es így Mindszent község az 5 hónap és 10 napi jövedelemből újabb a 100,000 frton felül 1218 frt 68 kr. névértékű részvényt már megszerzett a jövedelemből.

Az érdekeltség építési tőkéje, illetve arra felvett tartozása hozzávetőlegesen következőkben nyer kifejezést:

a) tartozik a közuti pénztár alapnak	27,000 frttal.
b) a vállalkozónak még le nem járt járandósága	15,000 „
c) tartalék alap követése	13,000 „
	Osszesen 55,000 frttal.

Erre fődőzet készlet:	
1. takarékpénztári betét	6000 frt — kr.
2. a jövedelemből a tartalékalapba most utalt	1441 frt — kr.
3. tőke törlesztésre most fordított	6482 frt 91 kr.
	Osszesen 13923 frt 91 kr.,

vagyis a vasut jövedelmét 1894. évi március hó végéig már felhasználva marad fedezendő teher mintegy 41000 frt. Minthogy pedig a vállalkozóval szemben is van az érdekeltségnek némi leszámolni és beszámítani valója és minthogy az állam hozzájárulása után nyerendő részvények után még jövedelemre egység értelmében nem számíthat, kilátás van rá, hogy az érdekeltség nem lesz abban a kényszerhelyzetben, hogy az eredetileg 50,000 frttal mutatkozott hiányt mind kölcsön vegye, sőt talán nem sok kell az eddig felvett 27,000 frt-hoz sem, a mi pedig ha így halad, rövidesen vissza fizethető és a lekötött jövedelem felszabadítható lesz.

Az érdekeltség bizottsága azzal vette helyesítő tudomásul a számvevő előterjesztését, hogy azaz érdekeltekkel közlendő s a mennyiben lenyeges kifogás nem tételik, az a jövőkre nézve is irányadónak vevendő.

Olvastatott még a közlekedési miniszter leirata a vasut bejárása és átvétele iránt felvett jegyzőkönyv tárgyában. Szűkebb körű bizottságnak adatott ki tanulmányozás és javaslat-tétel végett, a miniszter úgy látszik, épen nem tágit azon álláspontjából, hogy az érdekeltség-

gel csináltason meg olyan dolgokat is, melyekhez ennek az érdekeltségnek vagy semmi köze nincsen, vagy pedig azok értékét már rég befizette a vasuti pénztárba.

A Kun-Szent-Márton és szentesi vasut érdekeltséggeli egyesülés tárgyában a miniszter leirata alig tartalmaz egyebet, minthogy ha majd egyesül a három társaság, akkor fog határozni. Pedig ez az érdekeltséget nem elégítheti ki, mert mindenik társaság tudni akarja előbb a föltételeket, melylyel az egyesülés engedélyeztetik, az eddigi szomorú tapasztalat k szerint pedig bün volna a miniszter kegyelmére bizni magát, mert rossz a három külön társulat, de még rosszabb lehetne, vakon menni az egyesülésnek, minél fogva a másik két érdekeltség is együttes működésre felkérteni határozatván, az ez ügyben már eljáró szűkebb bizottság a további tárgyalásokhoz is megbízott.

Egy-két kisebb jelentésű ügy elintézése és a vasutügy körül buvólgató megyei tisztviselők részére az igazgatási célokra felvett alapból némi tiszteletdíj megállapítása után a gyűlés véget ért.

UJDONSAGOK

— **Rendkívüli választmányi gyűlést** tart ma délután 2 órakor a 48-as kör választmánya és pedig a függetlenségi és 48-as párthoz tartozó polgárok megkeresése folytán *Helgy* Ignác országgyűlési képviselő ur meghívása tárgyában. Felhívjuk rá ez uton is a választmányi tagok figyelmét.

— **A szókimondó esküdtbíró** sarokba lett szoritva azon mondásért, mit lapunk 12-ik számában csak föntartással közöltünk, azt mondván Veres Sándor polgártársunknak a kurcaréti sás kiosztása alkalmával tett azon megjegyzésére, hogy máskor ő ezt a területet olcsóbban bírta „nagyobb tolvaj volt a ki oda adta, mint te.“ Nagyon természetes, hogy a becsület és becsületesség kérdését mások egészen másképp fogják fogják fel mint az esküdtbíró és így csak természetes az is, hogy Álinkó Flórián volt esküdtbíró, a ki előbb a földeket bérbe adta, valamint Veres Sándor, ki a más vagyonára nem szorult rá, magukat a kijelentés által tisztességérzetük, sőt becsületükben sértve érezvén, a szókimondó esküdtbírótól elégtételt kértek és a mult számunkban közölt nyilatkozat szerint elégtételt vettek is. Eddig a dolog rendjén van, nincs hozzá semmi közünk. Az esküdt-

szek annyi bizonyos, mert sűrűn elő szokott venni az az átkozott szivdobogás. Mikor végre reggel lett és növérem jött — mint máskor — kelteni csókkal, kényesen mondtam:

— Beteg vagyok, hagyj fsküdnöm!

De Mari nem hitt az ő kedves Ilonka hűgának, még jól ki is nevetett, megfogta fej-m és a fülembé sugsa:

— Lusta vagy lelkem, az bizony.

Igy aztán fel kellett kelnem, ide-oda járni és valahányszor az órára néztem, mindinkább közelebb jött a várva-várt rettegett öt óra.

Az ebédnél valóságos láz fogott el, nem ettem egy falatot sem és ebéd után kinoztam növérem:

Mari éppen lefeküdt a pamlagra, elővette az ő kedves regényét, mikor előálltam kívánságommal. Boszus lett:

— Mi jut eszedbe, ebbe a hőségben sétálni menni, — mondá — azután meg nagy por is van.

— Hát én akkor mit tegyek? Ünnepe van, nem dolgozom, — telettem durcásan.

— Olvas, — szolt Mari türelmetlenül.

— Nincs mit, tessék ide adni a regény első kötetét, mit most tetszik ol...

Mari ki se hagyott beszélni:

— Hogyne, még mit? hanem tudod mit? menj Irénhez!

Felszabadulva lélegzett fel, mikor végre kalap és keztyűsen bucsuztam.

El is indultam barátom lakásuk felé, csakhogy ép tegnap kért fel, hogy vegyek részt egy kirándulásban és én mondtam, ha kettőig nem jövök, menjenek nélkülem, most pedig már mindjárt három óra.

Mindegy, elmegyek, bátha elkéstek.

Nem késtek el; az ajtót zárva találtam, és kiérve a kapun, megálltam, tanakodva mit tegyek most.

Az ujjaimon számláltam. Menjek-e vagy ne menjek? ott állva vissza emlékeztem, mit valahol hallottam, hogy a férfiak mily kétszínűek. El-el kérnek, könyörögnek egy rendez-vous-t (olvassd: randevu) és aztán nem jönnek el, vagy valami bekor mögött lesik, mint keresi őket az a szegény leány. Hiszen, ha ő engem is bolonddá tett — akkor — oh, megnézem, csak tudni akarom. Szinte rohantam előre.

Egyszerre megállít egy ősmert hang:

— Drágám! Aranyos I!,

Néhány szó, rövid, kicsiny és mégis véges-végig rezgett lelkemen, megreszketteté testem és egy-egyetlen-egy gondolatom, vágyam volt, hogy

észre ne vegye a könyveket, melyek szemembe tolultak.

A könyv elapadt, de azért széles e világot sem pillantottam volna fel, hanem néztem a „tőle“ kapott gyönyörű, szép kis gyémánt-nyak-kendőtt, melyet a mellemen viselő fekete masniban szoktam hordani, mintegy kérdezve tőle, hogy szeret-e? Kétségkívül szeret, gondolám, mert már többször tanujelét adta az által, hogy midőn kezem kezében volt, hevesen megszorította s elpirulva távozott tőlem.

Hogy is ne szeretném? Mikor olyan szép, olyan kedves és csókolni való fess gavallér.

Egyszerre csak künn voltunk a sétakertben, ott felettünk ragyogó kék volt az ég. Egy kis lány szive hevesen dobogott és nem tudom hogyan, de hozzásimultam boldogan... boldogan. A nap szépen sütött, szebben, mint bármikor azelőtt. De a nap pazar napfényét ott találtam az ő bogár-fekete szemében és hangja (csókja) edesebb volt a méznél — az ő kedves, hangja.

Egy szép pázsitos helyen állt meg velem. Odahajlott hozzám és a legudvariasabban ezt mondá:

— Méltóztassék helyet foglalni!

Nem ültem le. De ő nevetve szépen karon fogott és úgy leültünk egymás mellé.

biró azonban még a bocsánatkérő és nyílttérben közölt nyilatkozatában is gyáva meghunyászkodását azon kijelentéssel tetézi, hogy a lapunk ujdonság rovatában a „mi esküdtbírák” cím alatt megjelent közlemény nem felel meg a valószínűségnek, miután ő sem Veres Sándor urat, annál kevésbé Pálinkó Flórián urat, mint volt elődjét megsérteni nem akarta. Ugyanugye? Hát akkor miért követi meg az esküdtbíró Pálinkó Flórián és Veres Sándor urakat, ha nem mondotta rájuk a lapunkban közölt sértést? Megköveti igeris, mert a lapunkban közölt sértés kifejezést használta és megköveti azért, mert nem volt igaz az a gyanúsítása sem, mi a fenti kijelentésében befoglaltatik és így nem a lap közleménye valótlán, hanem egyszerűen az esküdtbíró magában is sértő állítása tartalmaz valótlanságot és leszállítja ugy az esküdtbíró, mint nagy mondásait valódi értékére.

— **Ujoncbálat** rendeznek ma a most be szerzőit hadfiak Dobo István vendéglőjében. A meghívók minden irányban kilettek bocsájtva, a bál tiszta jövedelme a helybeli szegény iskolás gyermekek segélyezésére van felajánlva.

— **Finánc historia** hozta igazatosságba a tegnapi piac népt. Egy bátor finánc ugyanis a gyalogpíacon polgári ruhában megjelenve hátorságot vett magának egy dobány árust a nagypincébe csalogatni, nyilván azon ígérettel, hogy ott dobányt vesz, vagy vesznek tőle, mikor pedig a pincébe ért, a mit sem gyanító a szonyt letartóztatta. Ennek azonban csakhamar híre futamodott és a százakra mérő néptömeg eszrom alá vette a nagypincét és a foglyot kiszabadította, magát a bátor fináncot pedig csak a csendőrség közbelépése menthette meg a nép loszujától. Reméljük, hogy a finánc felsőbb hatósága megfogja találni a módját, hogy hasonló esetek ne ismétlődjenek, melynek már egyszer majdnem emberélet esett áldozatul és senki sem állhat jót ilyen körülmények közt a következő ményekért.

— **Hivatal szerző anyós.** Megesett a szive Faludiné Ó nagyságának drága magzatjain, hogy a lábelleni készítés művésze mellett leány és nő egyaránt a betegség csiráját szedik magukba s mint az efféle dolgokban járatos, tudta, hogy ma már csaknem minden hivataloszolga az alsóbb osztálynál mindenesetre műveltebb kézművesek közül kerül ki, nem röstellette fáradságát — no meg egy pár kérés szavát — felrándult a legközelebbi nagy városba sorvadó veje számára hivatal keresni, gondolván, ha kezdetben nem lenne az egyéb kis bi-

valatoszolgai állásnál mégis megmentené vejét a sorvadástól, leányát pedig az unalomtól. Az utazás nem velt hiába, annyi jó rokon, ismerős és jó barát kínálkozott készségesen a szegény nő elhelyezésére, hogy a jó anyós teli örömmel azon biztos hitben tért haza, hogy már van vejének havi 50 frt fizetéssel állása és nincs más hátra, mint rendbe hozni a ház tájékot, pakolni és költözködni. Negy Jett az öröm izraelben, vöm uram már előre kiszámította, hogy a havi 50 frt fizetésből hány pohár bor telik naponként, a menyecske is tudta márt előre, minő ruhákat sőt — Isten bocsá! — ékszereket vásárol havonként sorba, nem feledve a nyilvános mulatóhelyek költségét sem ki a számításból. Hogy pedig a nagytisztességnek a régi művészet semmiben se lehessen hátrányára, vöm uram számolván az eddigi munkaadókkal, szép sorjában — aul a kisebbeket — máglyába rakta a kaptafákat és vadászfegyverével leöltte a legnagyobbat úgy, hogy az egész máglya összepusztult s ezzel szerinte egyon lötte a mesteriségét. Már össze volt pakolva minden az utazásra, mikor az anyósnak — csak úgy véletlen — az az ötlete támadt, hogy mégis jó volna talán vöm urammal előbb a hivatal főnöknel személyesen bemutatkozni, mert a hivataloszolga egyik kelleke maga a személyiség is. Főpakolta tehát vejét az első vonatra s elvitte ház-tűz nézni s vissza is hozta — beteg, de már, hogy attól lett-e beteg, mert a kilátásba hozott hivatal csak mese volt, vagy azért nem vették fel a hivatalba, mert beteg volt, azt az orvosok sem képesek megállapítani, a jó anyós pedig azzal vigasztalja magát, hogy majd meggyógyítja az agyonlött, de feltámadott kaptafa.

— **Megörült szolgabíró.** Haas István, váctelejárás szolgabíró esütörtökön Kan-Szent-Miklóson egy tárgyalás folyamán megörült. Örjögésében mindet ami kezébe került, összezuzott, a nagyközönséget bántalmazta, úgy, hogy megkellett költözni. A szerencsétlen nemrég a tyjától, aki péceli főorvos volt, több mint száz ezer forintot örökölt.

— **Lólevél-utlevél.** Magyarországból Szerbiába tudvalevőleg csak utlevéllel lehet átmenni. Zimonyban egy kereskedő telepedett meg nemrég, a kinek üzleti ügyekben majd minden hónapban Belgrádba kellett átrándulni, utlevélét azonban a miniszteriumból nem bírta kivárni. Egyet gondolt s ez a gondolata az velt, hogy a szerb vám- és határtisztek úgy sem tudnak magyarul olvasni, hát felmutat nekik valami másféle pecsétes irást, majd talán azzal is át eresztik. A mint gondolt, úgy is cselekedett. Egy községi jegyző által kiállított lólevelet (magyarul: lópasszust) vágott zsebre s ezt mutatta fel az illetékes szerb határőrök előtt, kiknek annyira imponált a lólevél, hogy a kereskedőt minden akadály nélkül eresztették be Szerbia félve őrzött területére. Ezután a kereskedő minden bu nélkül, vidáman utazgatott át a lólevéllel Sasa király székhelyére. Történt azonban, hogy egyszer csak megérkezett a m. kir. belügyminiszter által aláírt utlevél. Bár a lólevél is megtette eddig a szolgálatot, a kereskedő mégis a biztonság nagyobb érzetével vágta zsebre a nagypecsétes utlevelet, s mikor a szerb területre tette lábát, büszkén mutatta azt fel a határőrség tisztje előtt. Ez a tiszt már ekkor a lólevélhez volt szokva, a melynek szövegében ez is benne foglaltatik: Szőre: sárga. Jobb első lába: himpókes. Neme: paripa. Különös ismeretű jele: mindkét szemére vak. Epen ezért azután, midőn a kereskedő elébe tartotta az igazi utlevelet, haragosan rivált rá erre: „Mit, maga meg akart csinálni? Mars vissza!” Es a kereskedőt, a ki nem tudta, hogy nevéssene vagy boszankodjék, csakugyan visszakergette a szerb határ buzgó őrre. S ez mit tehetett volna egyebet, hazament a lópasszusért s ennek a fődözete alatt teszi meg maig is Szerbiában utazásait.

— **Jóindulat helyett büntetés.** Oros háza nagyközönség irnokai is régen rájöttek arra, hogy négy száz forint fizetésből még vidéken sem lehet megélni. A napokban alázatos kérvényt nyújtottak be a képviselőtestületnek, melyben kétszáz forint fizetésemelést kérnek, mert családjukkal nem tudnak megélni. A nemes kupa tanács azonban azzal érvelt, hogy a szegény ember ne házasodjék és elutasította a kérvényezőket. Erre a dijnokok frontot változtattak és megfélembítették a határozatot a megyéhez, a melyhez beadott kérvényükben azzal érveltek, hogy jobban rászolgálnak a fizetésre, mint maga az előjáróság. A szegény dijnokok azonban tudhatták volna, hogy ott fenn a nemes vármegyénél mindent inkább megtesznek, csak a szegény emberen nem segítenek. A megye nemes urai figyelembe sem vették a dijnokok kérelmét, azt azonban észrevették, hogy az oros házi dijnokok nem éppen tiszteletteljes véleményt nyilvánítottak az előjáróságról. Nosza tehát, gyorsan megírták a végzést és elküldték Oros házára. Ott azután örömmel bentették fel a borítékot, mert a szegény emberek azt hitték, hogy végre a vármegye meghallgatta kérésüket. Nagy velt azonban bámulásuk és eleksredésük, mikor megtudták, hogy a bölcs megyei urak fegyelmi vizsgálatot indítottak ellenük, mert az igazat megmerték mondani.

— **Távirópóznák papirosból.** Ez a legújabb termés a papirosiparnak. Hogy kellő keménységet adjanak a papirosnak, a pépet boraxszal, sóval és más anyaggal keverik és azután üres hengerré sajtolják. A papirosóznák különböző előnyökkel bírnak. Nemcsak sokkal könnyebbek a tánál, de nagyobb az ellenállási képességük is a légköri behatásokkal szemben.

NYILT-TÉR. *)

Nyilatkozat.

Mint hogy ifj. Pap Ákos f. hó 25-én a rajtam elkövetett sértésért a lovagias légtételadást megtagadta, az alól furfangos hazugsággal kibujt és Mindszentről megszökött, ellene a kellő törvényes lépéseket nyomban megtettem. Mindszent, 1894. szeptember 29.

Lavicska József.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Tary Endre.

Vasuti menetrend.

Szentés—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentés—H.-M.-Vásárhely.

Szentésről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 13 perc délután.

Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc d. e. 6 óra 17 perc délután.

H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentés.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc éjjel.

Mindszentről indul 8 óra 47 perc d. e. 5 óra 12 perc d. u., 9 óra 18 perc este.

Szentésre érkezik 9 óra 50 perc délelőtt, 5 óra 55 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 57 perc reggel, 3 óra 58 perc délután, 9 óra 25 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 53 perc reggel, 4 óra 33 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Eleinte kicsit furcsán éreztem magamat. Hiába, nem találtuk fel magunkat új helyzetünkben.

Elmerült az egész világ. Nem létezett nekem senki, csak egy, — Ó — a kedves Jó... ki itt van mellettem, közel, nagyon közel.

Oh Istenem! mily boldogok voltunk!

Hogy is ne? Mikor karöltve sétáltunk és egymásnak örök hűséget esküdtünk, hogy még a siron tul is szeretjük egymást.

Könyzapor tolt mindkettőnk szemébe, összeborultunk és a csókok megszámlálhatatlanja vigasztalt mindkettőnket.

Nagy fekete árnyat vetett a sétakert lombos fája, mikor hazafelé mentünk szorosan egymás mellett, de némán, csendesen. Es midőn este lefeküdtem, elmondva gyermekkeri imámat, elalvás előtt ez volt utolsó gondolatom, hogy mennyit átkozzák és rágalmazzák az első „légyott”-ot, mikor az oly kedves, oly édes valami, ha nem háborgatják őket szerelmi vallomásaikban.

Ajánlom tehát mindazon leány barátaimnak a találkát, a kik szívvél és szerelemmel bírnak, — ne tagadják meg, ha tőlük valami gigerli randevut kér, — mert az oly kedves, oly drága jó valami.

Szeged—H. M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 perc éjjel, 10 óra 5 perc délelőtt, 6 óra 52 perc este.
H. M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 34 perc reggel, 10 óra 50 perc délelőtt, 8 óra 01 perc este.

Gözhajózás.

Szolnokról szerdán és szombaton reggel 5 órakor, déltájít van Mindszenten.
Szegedről kedden és pénteken 5 órakor Mindszentre érkezik 8 órakor.

Legbiztosabb óvszer a kolera, hagymáz és egyéb fertőző betegségek ellen!!!

Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan!

Önműködő tözegyszóró-closettek

Bel- és külföldi szabadalmak!

Szobai árnyékszék mindenféle tetsző alakban. Árnyékszék berendezések.

kórházak, laktanyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor!

Tőzegalom! Mindennemű tözeggyártmány nagyraktára.

Különlegesség: Emberi és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város tisztítási és elfuvarozási vállalatok szervezése.

Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság.

Az ország közegészségügyi tanács által többszörösen ajánlva!!!

Magyar Tőzeg- és Műtrágya-ipari Társaság

Levegőtisztító: Budapest, IV. Városházánál 9 (Hársbaza r.)

Alapított 1865.

Hirdetmény!

Alapított
1865.

Alapított
1865.

1000 résztvevőből egyenkint 100 frt befizetendő összeggel közös tőzsdei spekulációk keresztülvitelére egy társaság állittatik össze.

Ily módon egy 100,000 frtnyi tőke hozatik össze, melylyel a jelenlegi kedvező tőzsdei helyzetnél nagy eredményeket lehet elérni a nélkül, hogy, mint a kis tőkénél, a tőzsdei áramlatok veszélyének ki lenne téve.

A betét jótálláson kívül még 5%-kal kamatozik.

Alulírott bankház által keresztülvitt operációkról a résztvevők, közvetlenül a kivitel után egyidejűleg fognak értesítettetni, az elért nyereség pedig havonta elszámoltatik és kifizettetik.

Belépési nyilatkozatok

KANITZ M. E. BANKHÁZÁHOZ BUDAPESTEN

Kis hid-utca 8. (alapított 1865-ben)

intérendők, melyhez 10 frt melléklendő, mely után az eredeti okmány 90 frt utánvéttel küldetik el.

Kik ezen consortiumba, a részesedés csekély volta miatt, nem akarnak belépni, saját nagyobb spekulációjának keresztülvitelére fentebbvezett bankháznál, külön számát nyitathatnak maguknak, és azon előnyben részesülnek, hogy a consortium szakszerűen keresztülvitt operációiból, saját javukra fordítható tájékoztatást merithetnek.

Alapított
1865.

Alapított
1865.

Nemzeti Ujság.

A „Nemzeti Ujság” alig hogy megindult, máris önérettel mondhatja el magáról, hogy szinte szókimondásával, csűrést-csavarást nem tűrő ellenzéki irányával, oly sikereket ért el, a minőkkel kevés lap dicsekedhetik.

A „Nemzeti Ujság” hiven törekszik arra, hogy a mit programjában ígért, becsületesen be is váltsa. Megalkuvást nem ismerő módon, nyíltan és egyenesen harcolni a jelenlegi kormányrendszer ellen, nem tartva szem előtt mást, mint a magyar nemzet jogos érdekeit.

A „Nemzeti Ujság” azon van, hogy pontosan és gyorsan informálja olvasóit minden eseményről. Levelezői vannak az ország minden helyiségében s a kontinens minden fontosabb pontján. úgy, hogy a „Nemzeti Ujság” a legelső forrásokból nyervén értesüléseit, hírszolgálat dolgában bátran kiállhatja a versenyt minden más hirlappal.

A „Nemzeti Ujság” vezéroi kelet a felelős szerkesztőn kívül gr. Apponyi Albert, Horánszky Nánder, Bartha Miklós, Bolgár Ferenc, Bottlik Lajos, Deésy Zoltán, dr. Sággy Gyula, gr. Zichy Jenő, Benedek Elek, dr. Acsády Ignác, stb. írják.

Tárcarovatába legkiválóbb írónk dolgoznak, köztük: Benedek Elek, gr. Bethlen Miklós, Tóth Béla, Hook János, Brassai Sámuel, Bede Jób stb.

Kiváló gondot fordít a „Nemzeti Ujság” arra, hogy minden egyes rovatában élvezetes olvasmányt nyújtson olvasóinak. Van kiváló gonddal szerkesztett ujdonsági, tanügyi, egészségügyi, közgazdasági rovata. Nagy figyelemmel viseltetik a „Nemzeti Ujság” a vidéki élet minden ügyes-bajos dolga iránt. Hetenkint egyszer, vasárnapon a „Nemzeti Ujság”

D I V A T

mellékletet ad. Azonkívül minden hét péntekjén adja

A GYERMEKSZOBÁBAN

eimű rovatot.

A „Nemzeti Ujság” felelős szerkesztője:

GÜNTHER ANTAL.

A „Nemzeti Ujság” helyettes szerkesztője:

SZEREDAI LEÓ.

A „NEMZETI UJSÁG” ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	14 frt.	Negyedévre	3 frt 50 kr.
Félévre	7 frt.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.

EGYES SZÁM ÁRA 4 KR., VIDÉKEN 5 KR.

A „NEMZETI UJSÁG”

szerkesztősége:

Budapest, VI., Petőfi-utca 16. szám.

A „NEMZETI UJSÁG”

kiadóhivatala:

udapest, VI., Nagymező utca 23. sz. n.